

**Дѣдо Коледа:** О, не! Само при добритѣ деца ще отидемъ и оставимъ подаръци. Какъ ще дадемъ подаръкъ на Васко, който удари вчера едно врабченце? Ами Славко, който уби котката на съседитѣ си съ единъ голѣмъ камъкъ! Петьо, който открадна топката на Милка! Драго, който говори лоши думи — заслужаватъ ли нѣщо? — Нищо! И на всички други лоши деца нѣма да оставя нищо. Азъ прибрахъ врабчето. *(Къмъ едно ангелче).* Иди го доведи да видя какъ е раната му. *(Ангелчето отива).*

**Второ ангелче:** Дѣдо Коледа, ами на добритѣ деца какво ще подаришъ?

**Дѣдо Коледа:** Колкото сж по-добри, толкова по-голѣми и хубави подаръци ще получатъ: кукли, кончета, тренчета, книжки съ чудно хубави приказки и много, много още други нѣща. *(Влизатъ ангелчето и врабчето, което си държи крилцето превързано на гърдичкитѣ).*

**Дѣдо Коледа:** Ела, сивичко, при мене. Боли ли те много?

**Врабчето** *(съ насълзени очички):* Много ме боли, Дѣдо Коледа!

**Дѣдо Коледа:** Ами защо те удари Васко?

**Врабчето:** Не зная! Азъ си кълвѣхъ трошици, които ми бѣше хвърлила Мика, неговата съседка, а той съ една прашка ме замѣри и камъка рани гърдичкитѣ ми. Едва се скрихъ въ клонкитѣ на борчето. Ако не бѣше ти, Дѣдо Коледа, азъ щѣхъ да умра тамъ.

**Дѣдо Коледа:** Лошо момче! Азъ ще го науча него! *(Къмъ едно отъ ангелчетата).* Иди и повикай Съня! *(Ангелчето излиза).* Лошо момче, има лоши деца! Убиватъ врабчетата, удрятъ съ камъни кучета и котки, крадатъ, лъжатъ, биятъ, но ще ги науча азъ тѣхъ!

*(Влизатъ ангелчето и Съня. Сънятъ е облъченъ като царски синъ: съ червени ботушки, червени копринени панталони, зелено елече, бѣла риза и зелена шапка съ перо. Носи едно бѣло и едно черно чадърче).*

**Сънятъ:** Викалъ си ме, Дѣдо Коледа!

**Дѣдо Коледа:** Помогни ми, сине, да накажа лошитѣ деца, та да станатъ добри.

**Сънятъ:** Съ удоволствие ще ти помогна, дѣдо Коледа. Съ какво мога да ти услужа?

**Дѣдо Коледа:** Тая нощъ ще отворишъ бѣлото чадърче надъ добритѣ деца и тѣ ще сънуватъ хубави снѣнища, а надъ Васко и другитѣ лоши деца ще отворишъ черното чадърче, та цѣла нощъ да се измжчватъ, както тѣ измжчватъ другитѣ. А сутринята, когато станатъ, нищо нѣма да намѣрятъ край възглавкитѣ си.

**Сънятъ:** Добре, Дѣдо Коледа. Дай ми списъка на лошитѣ деца.

*(Дѣдо Коледа отваря тевтера и Сънятъ записва лошитѣ деца).*

**Дѣдо Коледа** *(къмъ едно отъ ангелчетата):* А ти, лекокриличко, иди и повикай царица Зима съ нейнитѣ снѣжинки да дойдатъ при менъ. *(Ангелчето отива и следъ малко пристигатъ царица Зима и децата-снѣжинки).*

**Царица Зима** *(въ дълга бѣла дреха):* Викалъ си ме, Дѣдо Коледа. Защо ме викашъ?